

φόν του, ήδον ή έντυπωσις, ήν προέενούσι τὰ δράματά σου.

Τὴν ἐπαύριον παριστάνετο κωμῳδία τις τοῦ Δυρά, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἦτο εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς δρηχτήρας. Αἴφνης ὁ Soumet τὸν κτυπῆ ἐπὶ τοῦ ψημού, καὶ δεικνύνων αὐτῷ κύριόν τινα κοιψώμενον, τῷ λέγει μὲ τόνον φωνῆς γλυκύπικρον·

— Βλέπεις, ἀκούει μου Δυρά, διὰ τοῦτο γ' ἀποκομηθῇ τις καὶ εἰς τὰ ἔδικά σου ἔργα.

— "Α, διέλαθεν δυράς, εἶναι δψεινὸς κύριος, διτις δὲν ἔξυπνησεν ἀκόμη.

* *

Κύριός τις κακοενδεδυμένος ἔζητησε νὰ ἰδῃ τὸν πλούσιον τραπεζῆτην **

— Ο κύριος δὲν δέχεται σήμερον, τῷ λέγει ὁ ὑπηρέτης.

— Τοῦτο μ' εἶνε ἀδιάφορον... ἀκεῖ νὰ διδη.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Εἰς τῶν σπουδαιοτέρων παρ' ἡμῖν κεφαλαιούχων διηγεῖτο ἐσχάτως τὸ ἔζης νοστιμώτατον ἀνέκδοτον, ὅπερ ἔλαβε χώραν παρ' αὐτῷ τούτῳ.

Πρωΐαν τινὰ ἤμην ἐν τῷ γραφείῳ μου, διὰ μ' ἔζητησε κάποιος.

— Τὸ ὄνομά του; λέγω πρὸς τὸν ἀγγέλλοντά μοι τοῦτο ὑπηρέτην.

— Λέγει; διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομά του, διότι διά τοῦ κύριος δὲν τὸν γνωρίζει.

— Πολὺ καλά. Ἀλλὰ τέλος πάντων τί θέλει αὐτὸς δ ἀνθρωπος;

— Θέλει, λέγει, νὰ σᾶς δημιλήσῃ περὶ ὑποθέσεως σπουδαιοτάτης.

— "Ας ἔλθη.

Τότε προσῆλθε τις λίγας κακῶς ἐνδεδυμένος.

— Κύριε, μοὶ λέγει, ἔρχομαι νὰ σᾶς προτείνω ὑπόθεσίν τινα σπουδαιοτάτην, ὑπόθεσιν ἔξ έκείνων αἱ δοποῖαι δὲν παρουσίζονται διὰ ἐντὸς ἕνος καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰώνος.

— Τις ὑπόθεσις εἶν; αὐτή;

— Ήδού! Κύριός τις ἔχει ἀνάγκην ἐκατὸν χιλιάδων φράγκων ἀντὶ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου δύνασθε ν' ἀγοράστητε τὴν μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν του μετὰ τοῦ κήπου της.

— "Α, δὲν ἔχω διαθεσίμους ἐκατὸν χιλιάδας φράγκων.

— Δίδει καὶ τὰ ἔπιπλα χάρισμα.

— Σᾶς λέγω διὰ δὲν εἶνε διὰ νὰ γείνη τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Ἀφήσατέ με ησυχον.

— Ἀλλ' ή οἰκία αὐτὴ δέξει διακοσίκις χιλιάδας φράγκων.

— Καὶ διὰ πενήντα χιλιάδας φράγκων ἀν μοὶ τὴν ἔδιδον, ἀμφιβάλλω ἀν θὰ τὸ ἔλαμβανον ὑπόψιν.

— Ηενήντα χιλιάδας φράγκων; ἀναφωνεῖ τότε. "Α, ἔχω ἀλλο τι νὰ σᾶς προτείνω... ἐν κτήμα εἰς τὸ Φάληρον, κάτι τι θαυμάσιον!

— Δὲν θέλω κτήματα. Υπάγετε εἰς τὸ καλόν. Μὴ ζαλίζετε.

Ο ξένος ἔσυρε τότε κάτι τι ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ φορέματός του.

— Τότε λοιπὸν, κύριε, ἀγοράσατέ μου αὐτὴν τὴν ώραίν κεχριμπαρένιαν πίπαν... Εἶναι εὐρημα σπάνιον, μοναδικόν. Σαράντα φράγκα μόνον... πίπα, ὅπου ἔχει ἐκατὸν εἰκοσι φράγκα!

(Ο κεφαλαιούχος προσέθηκε μετὰ καταθεβλημένου μόρους νικηθέντος):

— Ήγόρασα τὴν πίπαν!

ΙΩΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑ

* * * Εἶναι εὐκολώτερον νὰ κάμη τὸ καλὸν διπλούσιος, παρὰ νὰ μὴ κάμη τὸ κακὸν διπλωγός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

••• Κατάρχαντον ἔθιος, ισχύον ἔτι ἐν Λονδίνῳ, ἡ συντεχνία τῶν διπωροπωλῶν προσφέρει κατέτος εἰς τὸν λόρδον δήμαρχον ποσόν τι διπωρῶν ἐκ τῶν καλλίστων τῆς ἐποχῆς. "Αλλοτε τὸ δῶρον τοῦτο συνίσταται εἰς δώδεκα μεδίμνους μήλων διαφόρων εἰδῶν, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτάτων. Τὰ μῆλα ταῦτα ἐτίθεντο μετὰ προσοχῆς εἰς λευκὰ κομψὰ κάνιστρα καλυπτόμενα διὰ μικρᾶς δόθοντος· οἱ δὲ διπωροπωλεῖ, τεταγμένοι εἰς γραμμῆν, ἔφερον ἐν πουπῆ τὰ κάνιστρα εἰς τὸ Mansion House. Ἐντῦθα ή κυρία τοῦ δημάρχου δεχομένη τοὺς κομψίοντας τὰ δῶρα, διέτασσε τὴν οἰκονόμον αὐτῆς νὰ παριλάβῃ τὰς διπώρας, καὶ νὰ θέσῃ ἀντ' αὐτῶν εἰς ἔκαστον κάνιστρον φιάλην οἰνού δι' ἐκείνους, οἵτινες τὰς ἔφερον ἀκολούθως γεῦμα παρετίθετο εἰς αὐτοὺς, οὕτινος συναπεκόμιζον καὶ τὰ ἀπομεινάρια διὰ τὸ δεῖπνον αὐτῶν.

Ἡ ἀρχαία αὔτη τελετὴ διετηρήθη ἀνευ δικαιοπηῆς μέχρις σήμερον, τροποποιηθεῖσα μόνον εἰς τὰς λεπτομερείας κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.

Τελευταῖον ἐτελέσθη πάλιν ἐν Λονδίνῳ· αἱ προσενεγκείσται διπώραι διετέθησαν ἐντέχνως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ λόρδου δημάρχου· ἵστα δὲ διαφόρων εἰδῶν, ἀνανάδεις, πεπόνια, σῦκα, σταφύλια, βρόδικινα, βερύκκοκα, καὶ συνοδεύοντο διπὸ λαμπρᾶς ἀνθοδέσμων.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Λί οηλδεῖς τοῦ καφὲ καὶ τοῦ καφὲ μετὰ γάλακτος δύνανται νὰ ἔξαλειφθῶσιν ἐξ δηφάσματος μαλλίνου ἢ μεταξίνου, ἀνευ Βλάβης οίκας δήποτε τοῦ χρώματος, ὡς ἔζης. Τρίβομεν αὐτὰς διὰ ψήκτρας καὶ διὰ γλυκερίνης καθαρίζεις, καὶ ἔπειτα ἀποπλύωμεν διὰ γλυκαροῦ ὄδατος, μετὰ δὲ ταῦτα πατοῦμεν διὰ θερμοῦ σιδήρου τοῦ σιδηρώματος τὸ ἀνάστροφον μέρος τοῦ δηφάσματος ἔως νὰ στεγγώσῃ. Η γλυκερίνη ἔχει τὴν ἴδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ τὰς χρωματιστικὰς ὄλας τοῦ καφὲ καὶ τὰς λιπαράς τοῦ γάλακτος.